

Til lovforslag nr. L 15. Skriftlig fremsættelse (4. oktober 2000)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til designlov.
(Lovforslag nr. L 15).

Formålet med lovforslaget er at tilpasse beskyttelsen af design til den internationale udvikling samt at forenkle og effektivisere designbeskyttelsen af hensyn til erhvervslivet. Lovforslaget erstatter den gældende mønsterlov, som bortset fra få ændringer er fra 1970.

Med lovforslaget gennemføres direktiv 98/71/E1 om retlig beskyttelse af mønstre. EU-landene har meget forskellige regler om designbeskyttelse, der gør det dyrt og tidskrævende for virksomheder at designbeskytte et produkt, som markedsføres i flere EU-lande. Formålet med direktivet er derfor at tilpasse retsstillingen i de enkelte medlemslande til hinanden, så det bliver hurtigere og billigere at opnå beskyttelse af et design i flere EU-lande. Direktivet skal være gennemført i national lovgivning senest 28. oktober 2001.

Desuden tilpasses lovforslaget til en kommende forordning om EF-design, der forventes at træde i kraft i 2001. Med forordningen indføres et EF-design, der giver indehaveren beskyttelse af et produkts udseende inden for hele fællesskabet på grundlag af en enkelt ansøgning.

Samtidig indeholder lovforslaget hjemmel til, at Danmark, hvis det ønskes, kan ratificere den nye Genève-aftale om international registrering af design, som blev vedtaget sidste år på en international konference i Genève. Regeringen har ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, om Danmark bør ratificere aftalen.

Ifølge forslaget kan der opnås beskyttelse af et produkts udseende (design) gennem registrering af designet i Patent- og Varemærkestyrelsen. Designretten indebærer, at indehaveren af designet

kan forbyde andre at udnytte designet erhvervsmæssigt.

For at opnå designret skal designet være nyt og have individuel karakter. Der kan således ikke opnås designret, hvis der allerede findes et identisk design. Den maksimale beskyttelsestid udvides fra 15 år til 25 år.

En forenkling i behandlingen af designansøgninger indebærer, at Patent- og Varemærkestyrelsen kun i begrænset omfang skal undersøge, om betingelserne for designbeskyttelse er opfyldt. Er betingelserne opfyldt, registreres og offentliggøres designet. Til brug for ansøgers overvejelser om registrering af designet kan ansøgeren anmode Patent- og Varemærkestyrelsen om en supplerende undersøgelse. Denne undersøgelse vil alene være vejledende og ikke kunne føre til registreringsnægtelse. Samtidig indeholder lovforslaget en mulighed for, at enhver registrering kan anmode Patent- og Varemærkestyrelsen om at foretage en undersøgelse af, om registreringen af designet fortsat skal kunne opretholdes helt eller delvist. Adgang til administrativ prøvning vil kunne gøres gældende i hele designets gyldighedsperiode.

Med disse ændringer undgår erhvervslivet at skulle anvende ressourcer til unødige undersøgelser forinden registrering. Det vil således være hurtigt og billigt at få et design registreret og offentliggjort, så omverdenen bliver gjort opmærksom på eksistensen af designet. Det bemærkes, at den kommende forordning om EF-design forventes at indføre en tilsvarende begrænsning af forundersøgelsen for EF-design.

Under forhandlingerne om direktivet blev det drøftet at begrænse designbeskyttelsen af reservedele for derved at skabe en større konkurrence på reservedelsmarkedet, specielt til biler. Det lykkedes ikke at nå til enighed om en generel begrænsning. I stedet blev det besluttet at indsætte en overgangsbestemmelse i direktivet, hvorefter